

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV.

ZATURDAG den 21sten JANUARY, 1826.

N. 3

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe W. M. LEE.

Den 12den January 1826.

ADVERTENTIE.

DE ondergeteekende Esther Weduwe van Abraham van Jacob Jesurun, roept mits deze op, aan de zoodanigen, welke in leven van wylen haren gemelden Echtgenoot, Goud- en Zilverwerk, Juwelen en Kleinodjen verpand hebben, dezelve vóór of niterlyk op den 28sten dezer onder betaling van kapitaal en interessen te komen aflossen; daar de ondergeteekende zich in cas contrarie verplicht zal vinden, by requeste aan den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie alhier te adresseren, ten einde verlof te bekomen, dezelve voor rekening van de respectieve eigenaren der verpande goederen, ten overstaan van Edale Achtbare Raden Commissarissen uit gemelden Raad, op Publieke Opveiling te doen verkopen.

ESTER WED. DE ABM. DE JB. JESURUN.

Mengelingen.

De volgende merkwaardige ontdekkingen hebben wij voornamelyk getrokken uit The Atlantic Magazine 1825, No. 11, welke wij bevestigd vinden in de Vaderlandsche Letteroefeningen van hetzelfde jaar.

DE HIEROGLYPHEN.

Dit zyn gelyk onze Lezers wel zullen weten figuren of karakters die men vindt op de aloude Egyptische gedenkstukken die tot onze tyden bewaard zyn gebleven: als pyramiden, obeliskken, de papieren waarmede de mummies omwonden zyn, enz. De sleutel van deze letters was voor ons verloren, en men vond niets omtrent dezelve in de oude Grieksche geschriften dat eenige opheldering kon geven. Zelfs wist men niet of het wezenlyke letters waren dan wel zinnebeeldige figuren. Eeuwen lang praelden zy daar op de Egyptische pyramiden, die reusachtige gedenkstukken der aloudeheid en; het was geen sterfeling vergund dezelve te ontcyferen. Men vreesde met zeer veel grond dat de sleutel van dit geheimzinnige geschrift voor altyd voor ons zou verloren blyven.

Onder de oude gedenkstukken die uit Egypte naar Europa overgevoerd zyn geworden, was een steen op de welke in Grieksche letters stonden de namen van Ptolomeus en Cleopatra, en onder dezelve eenige hieroglyphen. De Fransche onthedkener Champollion kwam op het denkbeeld dat deze hieroglyphen dezelve betekenis konden hebben met die Grieksche namen; na eene nauwkeurige vergelyking vond hy die gedachte bevestigd. Nu was hy gelukkig op weg om den sleutel te vinden; ook zag hy nu dat het een wezenlyk letterschrift was en geen allegorie, zoo als de meeste geleerden te voren dachten.

Sedert de verovering van Egypte door Alexander den Grooten, tot dat hetzelfde een wingewest van het Romeinse rijk werd, is dit land door Grieksche koningen de Ptolomeën genaamd geregeerd geworden en de Grieksche taal kwam zeer in zwaag. Het is daarom dat men op vele Egyptische gedenkstukken ook Grieksche opschriften vindt, doch men wist niet welke Grieksche opschriften gelykluidig waren met de hieroglyphen. Champollion nu verscheidene letter kennde, vergeleek meerdere Grieksche opschriften met andere hieroglyphen en ontdekte eenige van gelykluidenden inhoud, waardoor het hem gelukte, om het gansche Alphabet der hieroglyphen te kennen, dat echter geheel onderzocht van de moderne is.

Nu hy de sleutel gevonden had, begon hy de H. te ontcyferen en na een taal geduld en vele moeite, in het beoefenen der aloude talen, gelukte het hem om de het aloud Egyptische, dat vele overeenkomst heeft met het Hebreewsche in moderne talen over te zetten.

Het is bekend dat de oude Egyptenaren hun papier vervaardigden van de veselen eener plant

de papyrus of papier plant genaamd, van welke ook de moderne naam papier afkomstig is; nu omwonden zy hunne mummien of gebalzemde lyken met dit papier, hetwelke met hieroglyphen beschreven was, en men dacht eerst dat dit de levensbeschryving der overledenen behelde; doch volgens de vertaling van C. is dit het verhaal der godsdienstige plegtigheden welke hem dienen moesten om zyn ontvangst in de andere wereld te begunstigen, en hadden by hun die zelfde waarde als de zielmissen by eenige Christelyke gezindheden in onze dagen hebben. Deze papierrollen en omwindsels by de mummien gevonden, komen dus allen byna op hetzelfde neer en hebben weinig waarde voor de geschiedenis.

Ook heeft de Heer C. vertaald, de beroemde dieren riem welke een paar jaren geleden te Parys is overgebracht en over welke oudheid zoo zeer getwist is. Daar sommige dezelve een ouderdom van 2000 en anderen van 15000 jaren gaven; uit deze overzetting blykt het dat dat gedenkstuk afkomstig is uit de tyden der latere Romeinse keizers en dus niet van dien hoogen ouderdom is, welke men dacht.

Een zeker Drovetti welke langen tyd door Egypte gereisd had, heeft van daar eene menigte aloudeheden overgebracht, welke bewaard worden in het Koninglyke Museum te Turin. Champollion is onlangs naar die stad geweest, om deze oudheden te onderzoeken; men bragt hem aldaar in de zaal der Antikwiteiten, waar hy zeer veel schoone papierrollen vond, allen zeer fraai verguld en met hieroglyphen beschreven; onder anderen een welke 60 voeten lengte had. Doch toen hy zyne ontcyffering begon, bevond hy tot zyn leedweezen, dat zy niets anders behelzen, dan dezelfde lykplegtigheden meer of min uitgebreid en dat zy tot de tyden van de Ptolomeën (a) behooren. Men bragt hem vervolgens anderen, die ouder en gewigtiger waren; welken derzelve behooren tot de tyden van Darius (b); en ten laatste ontdekte hy een, van eene groote lengte, behelzende eene reeks van kwitantien voor een jaarlyks pensioen, gedagteekend onder de regering van Psammethicus I. (c) Dit zyn wy hierdoor terug gebracht tot de tyden van de Pharaos.

Deze merkwaardige ontdekking gedaan hebbende, is hy overgegaan tot het onderzoek van eenige papierrollen, die door derzelve slechten toestand, in het eerst, door hem verzuimd waren. Hy legde omtrent twintig van deze ter zyde, welke in eenen vierkantigen vorm gevouwd en zonder illuminatie waren. In een van dezelve, vond hy op verscheidene plaatsen, den naam van Senostris, welke leefde ten tyde dat de Israëlieten in den woestyn dwaalden; (d) en het scheen te behelzen eene levensbeschryving van dien beroemden veroveraar; doch daar het niet in de gemeene hieroglyphen geschreven is, maar in de geheiligde, die moeilijker zyn te ontcyferen, zoo kon hy het niet terstond lezen, maar legde het weg tot nader onderzoek. In de andere manuscripten vond hy de namen en datums van de regering van acht andere koningen van de achtienste en negentiende Dynastien van Manetto.

Terwyl hy zyn onderzoek voortzette, vernam hy dat er op een zolder nog verscheidene stukken en brokken papierrollen waren, die men

(a) 300 jaren vóór Christus geboorte.

(b) Begunstiger van het Joodsche volk, die, de door Cyrus aan hetzelfde gegevene vryheid en voorregten bevestigd had.—518 j. v. C. geb.

(c) Onttroonde, door behulp van Grieksche bonden, zyne elf ambtgenooten en herstelde het rijk, dat door lange en inwendige verdeeldheden was verzwakt en uitgeput.—650 j. v. C. geb.

(d) Omtrent 1500 jaren j. v. C. geb.

zeide, dat het der moeite niet waardig is, om ze te bezien. Men bragt hem echter op den zolder, waarin eene tafel stond, van tien voeten lang en opgehoopt, ter hoogte van zes duimen met fragmenten van papierrollen; maar het eerste stuk dat hy opnam, was een gedeelte van eene publieke akte, gedagteekend in het 24ste jaar, der regering van Pharaos Amenophis Memnon. (e) Het oudste stuk is gedagteekend het 5de jaar der regering van den beroemden Meris (f) en is daarom de oudste publieke akte die waarschijnlijk in het aanwezen is. Champollion beschryft zynne gewaarwordingen by het lezen van deze fragmenten. "Om myne gewaarwordingen te beschryven by het ontcyfferen dezer aloude stukken, dit zou moeilijker zyn. Het denkbeeld, om een oorspronkelyk geschrift te lezen, waarover meer dan dertig eeuwen waren heen getoed en 100 menschen geslachten verdwenen zyn, sedert den leeftyd der schryvers, deed my sidderen; ik vond my, zelfs terug gebracht tot tyden, van welke de geschiedenis nauwelyks de flauwste herinnering bewaard heeft; ik bevond my in een gezelschap van Goden, die sedert vyftien eeuwen geen altaren meer hebben; en in sommige brokken papier, heb ik gered, het eenigste autentieke geschrift der gedachtenis eens konings, die toen hy in het leven was, het uitgestrekte paleis te Thebes, te klein voor zich vond." (De genen die het bekende werk van Telemachus gelezen hebben, zullen weten dat dit paleis een uur in den omtrek had, en door dezelve menigte torens en obeliskken, naar eene stad geleek.)

Volgens een nauwkeurig onderzoek is het gebleken, dat de ontdekker dezer manuscripten, het buitengewoon goede geluk gehad heeft om op te delven, het gewelf van een ouden tempel, welke sedert de tyden van Cambyses (g) gesloten en vergeten is geblezen; en welke de Egyptenaren waarschynelyk bedolven hebben, om deze archiven voor dien woesten veroveraar te verbergen. Deze archiven waren in hun geheel gebleven, maar zyn verwaarloosd geworden, door de nalatigheid der opspoeders, over dewelke men geen spyt genoeg kan gevoelen.—Men heeft dezelve veracht wyl zy niterlyk niets beloofden, terwyl men de fraaye en vergulde papieren, welke inhoud zeer onbelangryk is, met de meeste zorgvuldigheid bewaard heeft.

De Heer Champollion heeft beloofd, zyn niterate best te doen en zyn geduld te oefenen tot de ontcyffering dezer aloudeheden, waarvan de geleerden zeer veel verwachtten, betwelke niet alleen zal strekken, om de ongewyde geschiedenis uittebreiden en optehelderen, maar voornamelyk veel licht kan werpen, over de aloude Bybel geschiedenis, welke met die van Egypte in zulk een nauw verband staat.

Wy moeten hierby nog de volgende aanmerking maken. Wy lezen in den Bybel, dat de koning Josia het oorspronkelyke geschrift van Mozes dat duizend jaren oud was wederom vond. De Fransche wysgeer Voltaire zocht dit artikel in den Bybel, belagohelyk te maken en zegt dat het onmogelyk is, dat er een geschrift duizend jaren kan bestaan; dat de wysgeer grootelyke gedwaald heeft, hlykt uit de ontdekking van welke wy melding gemaakt hebben, daar het nu zeker bewezen is, dat de geschriften, welke de heer Champollion ontcyfferd heeft, meer dan drie duizend jaren oud zyn.

(e) Bekom den troon 1510 j. v. C. geb. en verdrukte de Israëlieten. Mozes en Aäron eischten op Gods bevel derzelve vryheid, welke zy niet verkregen, dan na dat de tien bekende plagen over Egypte gekomen waren.

(f) Die door het graven van kanalen den binnenland-schen koophandel bevorderde.—2190 j. v. C. geb.

(g) 332 j. v. C. geb.

Den 20sten January 1826.

NAAR AMSTERDAM,

Zal op primo Maart vertrekken het gekoperde
Nederlandsche Brikschip

MARIA & JACOBA,
Kapitein J. J. BART.

Voor Vragt of Passagie, verwoege men zich
ten Kantore van
TH. JÜTTING & ABM. DE VEER, JR.

Secretary van den Raad van Politie,
Den 20sten January 1826.

DE Commissie uit den Ed. Aetb. Raad van
Politie dizes eilands, tot het aanhooren der
bezwaren van alle belastingeschuldigen of ande-
re personen die eenige regten of gelden hoe ook
genaemd aan de Koloniale Kas verschuldigd
zyn; zal tot dat einde op aanstaanden Woens-
dag den 25sten dezer van elf tot een uur zitting
houden in de Raad Zaal op het Gouvernemente
Huis binnen het Fort Amsterdam.

De Secretaris van den Raad voornoemd,
W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 20sten January 1826

DE ondergeteekende als daartoe door den
Weledelen Achtbaren Raad behoortlyk ge-
kwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te
kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden
voor de volgende week te bakken het gewigt
moeten houden 20 oncen voor een Reaal; kun-
nende de Fransche Brooden een onco minder
wegen.

Op pnde als by publicatie dd. 16den Maart
1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 20sten January 1826.
WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende maakt hierby voor het
laatst bekend, aan de genen, die niettegen-
staande zyne vorige bekendmaking in deze Cou-
rant, nalatig geweest zyn, om hunne rekeningen
by hem te komen afzuiveren, dat zoo zy, het ge-
ne zy aan Waag of Boogelden tot ultimo De-
cember II. mogten verschuldigd zyn niet vóór of
viterlyk des Donderdags aanstaande aan den
Heer Joh. H. Palm op de Waag komen afbeta-
len, hunne rekeningen, zonder aanzien van per-
sonen, ter geregtelyke invordering zullen afge-
geven worden.

A. EVERTSZ.

Den 20sten January 1826.
BEKENDMAKING.

WY ondergeteekenden geven hierby kennis,
dat wy op den 7den February d. j. by pu-
blike opveiling, op zeer aannemelyke voor-
waarde, verkoopen zullen het Huis en Erva-
staande en gelegen op Kartbagena aan de O-
verzyde dezer Haven in de 4de Wyk onder No.
370, toebehoorende aan den Heer W. van Uyt-
recht, thans te Suriname wonende.

C. L. VAN UYTRECHT, qq.
A. DE VEER, JR. qq.

Den 19den January 1826.

DE zich aangemeld hebbende Crediteuren
van den Boedel van wylen den Heer PHI-
LIP ST. JAGO LEYBA, worden door den
gesurrogeerden Executeur des gemelden Boe-
dels, hierby verzocht, om op aanstaanden
Woensdag den 25sten dezer maand, in het
Stads Hotel te willen byeenkomen om, vóór de
vereffening van denzelfden Boedel, inzage van
den staat daarvan te nemen; aangezien zulks,
om redenen in die byeenkomst kennelyk te ma-
ken, door hem Executeur voor noodzakeelyk
wordt gehouden.

Lyst der sedert den 13den tot den 20sten
dezer aangebragte en onafgehaalde brie-
ven.

Louis Puchet	F. W. Martschen
Kaaten Meyer	Vigo Wads Rear
Pedro Gouverneur	L. G. Piart Cadet
Catharina Sebel di Mu- der	Johanna L. Maduro
Noortje Doran	J. Colman
Wed. P. St. Jago Ley ba	G. Rittenberg
Theodora Pitro	S. Preto Henriquez
Petronella Dejos	Judah Hobeb
Pierre Coriel	Samuel Hobeb
Stebana Goirigori	J. Desola
Catalina Henricus	Hannah de J. Levy
Josefa Overds	Meduro
Getrada Campo	J. de Abm. Sasso
Gerard Gazels	J. de J. Sasso
Catharina Wassenaar	Marie Lindo
Charlotte Hiribaldi	Antony Meroeli
Josefa Alasus	C. Van Kaasteren
	Cassioer

Curaçao den 20sten January 1826.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onzelaatste

INGEKLAARD—JANUARY.	
16. bark Aimable Soledad, Marora,	Coro
golot Twee Vrienden, Eckmeyer,	Aruba
brik Rachel, Stromb,	Puerto Cabello
19. feluca Colombia, Blanco,	Coro
20. golet Eliza, Cooke,	St. Thomas
UITGEKLAARD—JANUARY.	
20. golet Perseverance, Boom,	Comaree
— Gous. Cent'lear, Water, Maracaybo	
— Estrella, Ziegler,	Puerto Cabello

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 22sten January, ten 9 ure.
Predikdienst door Dr. J. Muller, J. A. Z.

Vrydag den 27sten January, ten 9 ure.
Predikdienst door Dr. G. B. Bosch.

[Wy vinden ons verplicht, met de eerste nam-
mers van ons weekblad in dit jaar, eenige on-
zer Intekenaars indachtig te maken, aan ons
herhaald verzoek in het laatste nummer van
1824, om ons minder moeite te geven met de
invordering van hunne rekeningen; en de ge-
nen, die nog achterstallige rekeningen mog-
ten hebben worden ernstig aangemaand dezelve
zo spoedig mogelyk te komen vereffenen,
om daardoor alle onaangename gevolgen
noodeloos te maken.]

Verleden Donderdag zynde de verjaring
des geboorten dags van Hare Koninglyke
Hoogheid de Princes van Oranje, waren
vroeg in den morgen al de schepen in de
Haven met vlaggen verciert; des voor-
denmiddags trok het garnisoen op in para-
de; en des middags werden er koninglyke
saluten gedaan van het Fort Amsterdam en
van Z. M.'s korvet de Eendragt.

Op gisteren morgen is van deze haven
vertrokken naar St. Martyn en St. Eusta-
tius, Z. M.'s korvet de Eendragt, gekom-
mandeerd door den kapitein luitenant
Schröder; als mede het Nederlandsche
schip Anna Maria kapitein Rensis, be-
stemd naar Suriname. Wy vernemen, dat
de Eendragt, aan de Anna Maria een end
wags konvooi zal verlenen.

Wy vernemen uit een brief van Puerto
Cabello, dat een schip van 64 stukken ge-
schut op den 12den dezer te Puerto Cabel-
lo, van New York, onder de Amerikaansche
vlag voor de Colombianen is aangekomen.
Op den 13den werd de Colombiaansche
vlag, onder het aflossen van het geschut op-
gehezen. Men zegt dat hetzelfde naar Car-
thagena zal vertrekken.

Wy hebben sedert onze laatste eenige
Colombiaansche en St. Thomas nieuws-
papiëren ontvangen, de eerste loopende
tot den 4den en de andere tot den 14den
dezer. Uit dezelve hebben wy eenige
nieuwsartikelen getrokken, welke onze Le-
zers in dit nummer zullen geplaatst vinden.

ST. THOMAS, JAN. 4.

Londen, Nov. 14.—De Fransche nieuwspa-
piëren bevestigen dat het nieuwe Spaansche mi-
nisterie geischt had, de terug roeping der Fran-
sche troepen uit Spanje.

Frankfort, Nov. 2.—Een nieuw traktaat van
handel en zeevaart is thans in Londen gesloten
geworden tusschen Engeland en de vrye Han-
zeesteden. Dit traktaat is gedagteekend den
29sten September 1825; deszelfs voornaam-
ste basis is, de reciprociteit tusschen de kon-
tracterende partyen.

De Algemeene Zeitung van den 3den No-
vember, behelst onder dagteekening van den
24sten October tydingen van Corfa tot den
7den October en van Napoli di Romania tot
den 24sten September. Het schynt uit deze
berigte dat Ibrahim Pacha instede van om-
ringd te zyn van vreeslyke gevaren, slechts te
kampen heeft met Guerrillas partyen, van 100
tot 150 man. Deze doen hem echter eenige
schade, door zyn toevoer van moud en krygsba-
hoefsten aftevoeren. Men zegt dat zyne troe-
pen zeer ziekelyk zyn.

Uittrekfels van eenen brief van Parys, ge-
dagteekend 8sten November 1825.—Het kom-
merciële traktaat met Hayti is zeer voordeelig
voor Frankryk, er is geen twyfel of hetzelfde zal
geratificeerd worden. Men zegt dat een der
voorwaarden is, dat de Haytianen, zonder de
uitdrukkelyke toestemming van Frankryk niet
zullen vermogen, om handel te dryven met Mar-
tinique en Guadeloupe, zoo dat geene gevaarly-
ke onderhandelingen kunnen gehouden worden
tusschen de slaven bevolking. Men verhaalt
hier van hooger hand, dat de president van Hay-
ti wederom zich aan Engeland heeft goadree-
reerd wegens de erkenning der onafhan-
kelykheid van de Republiek, aanbiedende om
Engeland eenige handels voordeelen toetestaan
en geene regtstraksche handel te dryven met
geene van onze slaven kolonien.

“Boyer heeft orders gegeven, tot het bouwen
van verscheidene stoomboten, zoo wel hier als
in Engeland.”

JANUARY 7.

Daar de fortres van Callao, de eenigste plaats
is, in Peru, in het bezit der Spanjaarden, zoo zyn
alle tydingen deswegens eenigzints belangryk,
daarom doelen wy onze lezers mede, het uit-
trekfel van eenen brief, gedagteekend Lima, in
het laatst van July:—

“Callao is gelegen op eene engte van laag
land, dat in de zee uitsteekt; vóór den oorlog
bestaatte zy omtrent 4000 inwoners. De fortifi-
katten bestaan in drie kasteelen, waarop ge-
plaatst zyn, een honderd en negentig stukken

zwaar geschut. Zy beschieten de stad, de ha-
ven en de geheele engte van het land, hetwelke
zy doorkruizen; zy zyn gebouwd van zware
steenwerk, heilende naar binnen van den grond
of en zyn omringd met diepe en wyde grachten
met zware opheul bruggen, gemaakt zoo als in de
oude tyden. De muren zyn zoo sterk dat men
geen bies er in kan schieten, door derzelver in-
waardche helling, glyden de kogels of welke
in eene horizontale rigting komen. Behalve
dit alles, zyn zy beschut, door loopgraven
welke aan de buiten zyde opgeworpen zyn en
zich tot onder de tromp van het geschut ver-
bieden, welke tevens strekken als eene borstw-
ring voor de troepen.

“Rodil is een resolute man in wanhopige ge-
vallen. Hy mogt gedwongen worden, door
ziekte en desertie, maar hy zal zich nimmer
vrywillig overgeven. Zyne boten gaan veilig-
lyk uit vissen, onder de bescherming van het
kasteel, en hy heeft aldaar land geoog om
groenten voor zyne troepen te kunnen aankwe-
ken.

“De belegerende armee bezet eene kleine
stad, de Bellavista genaamd, gelegen aan den
weg leidende naar Lima, omtrent drie vierde
gedeelte van een myl afstand van de kasteelen.
Deze stad is byna vernield door het geschut
van de kasteelen; er is byna één huis dat be-
woonbaar is; en de soldaten onthouden zich
in tenten achter de overgeblevene muren. Er
zyn in deze laatste drie maanden dgeelyke ge-
vechten voorgevallen en dikwyls schermass-
eling tusschen de troepen.

“Het vuur van de kasteelen is somtyds
vroeslyk; en het is zeker dat zy de Patriotten
tien schoten voor één terug geven.

“Ik bezocht, voor eenige dagen geleden de
leger plaats van de Patriotten, en ging lange
de loopgraven, welken in korte hoeken van de
stad uitkomen en loopen omtrent een halve myl
togen de kasteelen aan en zyn eenige honderd
ellen van dezelve gelegen.

“Deze loopgraven zyn opgegraven omtrent
drie voeten diep en de losse gronden tegen de
kant der kasteelen opgehoopt en met staken
gerugsteund, zoo dat de loopgraven en borstw-
ering te samen, de hoogte van een man heeft.

“Intusschen dat de kasteelen derzelver voor
gerigt hadden, op eene boot welke zocht te ont-
snappen naar de blokkerende vaartogen, nam
ik de gelegenheid waar, om buiten de loopgra-
ven te gaan, om de kasteelen te bezigtigen.—
Zy schynen geene de minste schade geleden te
hebben, van het vuur der belegeraars; de kon-
inglyke standaard wapperde op dezelve.

“Het schynt dat Rodil bevreesd is voor mis-
noegdheid onder zyne troepen. Hy heeft ech-
ter een regiment welke hy te Arquepa geligt
had, en waarop hy veel vertrouwen stelt. Hy
houdt streng discipline; geen drie personen
worden toegestaan, om alleen te samen te spre-
ken; en het minste teken van misnoegen, wordt
met de dood gestraft.

“Eens sprak een kolonel met hem over hun-
nen toestand en zeide tegen hem, dat de troe-
pen aan hem getrouw waren en besloten heb-
ben om onderzyn bevel te sterven, maar dat zy
begerig zyn te weten, welke vooruitzichten dat
hy had te overwinnen. Rodil liet terstond de
troepen in parade komen, berigte hen, dat zyne
zaken wanhopig stonden, en dat hy niet wenscht
dat iemand die ontevreden is, by hem zou bly-
ven; maar begeerde dat zy van deze gelege-
heid gebruik zouden maken, om hem hunne ge-
voelens te kennen te geven, en beval den genen,
die ontevreden mogten zyn, om hunne wapens
nederteleggen en in front te komen. Hierop
gingen omtrent een getal van 40 met de kol-
nel en sommige officieren er onder begrepen,
uit de gelederen, waarop hy dadelijk order gaf,
om op hen te schieten, hetgene ook uitgevoerd
is geworden. Dit was eene verschrikkelyke list,
om te ontdekken en zich van de misnoegden te
bevryden, en om een schrik te geven onder het
garnisoen.

“Eenige weinige mannen als Rodil, zouden
de zaak der Patriotten kunnen vernielen en we-
zenlyk waardig zyn de Indiën aan Ferdinand.”

JANUARY 11.

Parys, 9den Nov.—Generaal St. Cruz ge-
wezens minister van oorlog in Spanje, is op den
5den te Bordeaux van Madrid aangekomen.
Onder de geruchten welke zyne uittocht ge-
legenheid gegeven heeft, “zegt de Memorial
Bordelais,” wordt beweert, dat hy belast is met
eene speciale missie van het gouvernement;
dat aan hem een salaris van 90,000 realen is toe-
gekend geworden; en dat hy naar de Havana
staat te vertrekken, alwaar hy by zyne aankomst
het beval zal over nemen van de laatste exp-
ditie van Ferrol, beloopende van 12 tot 14,000
man, om tegen de onafhankelykheid van Mexi-
co te handelen. Deze generaal die in dat ver-
afgelegen land gediend had, is gansch met het-
zelve bekend en heeft zich aldaar, door zyne
militaire talenten onderscheiden.

Hetzelfde dagblad meldt, “de party van M.
Zee zegt, dat, niettegenstaande zyn val, hy de
gunst van den koning niet verloren heeft, aan-
gezien aan hem is veroorloofd geworden, vóór
den koning te verschynen en zyne hand te kus-
sen, eene gunst, die geweigerd was aan alle zyne
afgezette voorgangers. Men voegt er by
dat de koning tot hem by die gelegenheid ge-
zegd had, “een zware storm is tegen U gere-
zen; ik ben verplicht geweest, om voor denzel-
ven toe te geven, maar niet temin, zal ik U my-
ne gunsten niet onttrekken.”

JANUARY 14.

FRANKRYK.

Parys, Nov. 14.—Op dit oogenblik verren-
men wy, dat het Amerikaansche eskader, die
uit de zeeën van Griekenland vertrokken was,

vóór Tunis verschenen is, om den Dey bekend te maken, dat hy dadelyk eene voldoende most geven, voor de schade die zyne kruizers veroorzaakt hebben aan verscheidene koopvaardy vaartuigen der Vereenigde Staten. De bevelhebber heeft verklaard dat ingeval van weigering by Tunis zou bombarderen.

SPANJE.

Madrid, Nov. 1.—Men spreekt thans hier veel over eene zware expeditie, om onze bezittingen in Amerika weder te veroveren. Men verzekert dat de souvereinen van het Heilige Verbond, genegen zyn, om dit plan met al hunne magt te begunstigen, en zullen zelfs eene pecuniële ondersteuning verleenen. Het is zeker dat in verscheidene onzer havens vele mobiele gedsen wordt, om oorlog schepen te herstellen en te bouwen. Een linie schip is van stapel afgeloopen en een ander zal welhaast afloopen. Het is klaarblykelyk, dat wanneer Europa, Spanje niet moest helpen, om hare gerevolteerde bezittingen te herwinnen, de voorbrengsels der mynen van het geheele vasteland van Amerika, strekken zullen, om de magt van Engeland te vermeerderen, die reeds zoo byster groot is. Het schynt aan ons, dat Frankryk, die vry meer belang heeft dan enige andere mogentheid, om ons in deze onderneming te helpen, het onregt dat door Engeland gedaan wordt, niet inzielt. Wanneer zy uit hare dodeling moest ontwaken, in dewelke zy gedompeld schynt te wezen, zal het mogelyk te laat zyn.

UITTREKSELS VAN DE EL COLOMBIANO.

January 4, 1826.

Berigten van Lima zyn ontvangen tot den 16den July en melden dat generaal Rodil gouverneur van Callao, eindelyk overtuigd geworden zyde, dat het onmogelyk voor hem was, om onderstand te ontvangen en dat zyne verdediging niet lang meer kan uitgerekt worden het volgende voorstel tot overgave gedaan heeft:—

“Callao, 27sten Juny 1825.—Het garnisoen van Callao en deszelfs opperbevelhebber zyn bereidwillig, om te capituleren aan de Colombiaansche krygsmagt, mits dat aan de troepen zal toegelaten worden, om uit te trekken, met de honneurs van den oorlog en te behouden het gene zy tegenwoordig in geld en goederen mogten bezitten; dat aan hen zou toegestaan worden, om te genieten eene ongebinderde vryheid van personen; dat zy zouden gescheept worden naar Europa, met zoo weinig uitstel als mogelyk is; op deze voorwaarden is generaal Rodil, kommanderende het garnisoen van wege den koning van Spanje bereid, om het bezit van de fortres overtegeven.

(geteekend)

“RODIL.”

Dit voorstel werd onverwyld toegezonden naar generaal Suere, die zich te Potosi met een zwaar detachement van het Colombiaansche leger bevond, en men zegt, dat na een weinig vertoeven, hetzelfde van de hand gewezen werd, in overweging genomen hebbende, dat volgens den toestand van het garnisoen, zoo wel wegens het gebrek aan levensmiddelen als ziekelykheid der manschappen eene onvoorwaardelyke overgave, in den loop van weinige weken, zal moeten plaats hebben. Men betigt generaal Rodil, in den brief, (diepente tot antwoord) wegens zyne wreedheden en byzonderlyk, om dat hy, al die vrouwen, kinderen en gebrekkige personen, die hem niet dienstig waren, in de verdediging van het Kasteel, uit Callao gezonden had.— Toen men van Lima vertrok, vernam men, dat er nieuwe negotiatiën gaande waren, tusschen den militairen gouverneur van Callao en kolonel Alvarez. Men zegt dat er een ernstig opzet plaats had in het laatst van Mei in het garnisoen, maar dat hetzelfde gestild werd, door de veerkracht en activiteit van Rodil.

We are obliged with the first numbers of our paper, for the present year, to remind some of our Subscribers on the subject of our repeated request, particularly in our last number of 1824 to give us less trouble than heretofore in the recovering of their accounts; those who have yet some arrears are seriously enjoined to come forward without delay and settle the same in order to render disagreeable consequences, unnecessary.]

We learn from a letter from Puerto Caballo, that a new 64 gun ship arrived there on the 12th inst. from New York, under American colors for the Colombians. On the 13th the Colombian color was hoisted on board of her and a salute fired on the occasion. She will proceed, it is said, for Cartagena.

We have to announce that a newspaper has appeared in the city of Guayaquil under the title of *el Impugnador Justo*.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

It is reported in the London papers that the King of France had taken the resolution to marry the young Widow of the Grand Duke of Tuscany.

LONDON, Nov. 12.

(From the *Etoile* dated Tuesday)

Odoon, Oct. 16.

“We have received news from Constanti-

nople to the 5th inst. Probably, on account of the journey of the emperor Alexander to the frontiers of Bessarabia, the Porte had renewed the order that the Turkish troops stationed in Moldavia and Wallachia should not exceed the number stipulated by the treaties.

“Paris, Nov. 7.

“A journal of this day announces, as worthy of credit, and assures us, that it can state as certain, that an armament is in course of preparation in our ports, of the most important description. The destination is said to be the Pacific Ocean; and it is also added, that this expedition, the object of which is unknown, will be commanded by admiral Duperre, who will be invested with unlimited powers.

“We have no hesitation in saying, that no armament is preparing in any of our ports at this moment. So far from this being the case, there are at present laying up in ordinary at Brest, the ships which lately returned from St. Domingo. If there are any preparations in our ports, they can only be for the ordinary stations, which are relieved about the present time, and if admiral Duperre has a command, it is, doubtless, for one of these maritime stations.

“Field marshal the prince of Hesse Homburg has been named by the emperor of Austria, commander in chief in Illyria, and the Tyrol, in the place of the prince of Hohenzollern, appointed president of the Aulic council of war.

November 14.

We have received, this morning (Thursday) files of Calcutta papers to the 12th of June. Among the official documents they contain, are copies and extracts of despatches from Brigadier General Macbean and Commodore Hayes, giving an account of the operations, by land and water, which terminated in the occupation of the island and town of Ramree, in the Arracan river. It appears that the enemy had evacuated the island, after having constructed defences, in contemplation of being attacked, with great judgment. Quiet possession was taken of the island, in the name of the British. An extract from a despatch from commodore Hayes, develops the value and importance of this capture, as well as of the town and fort of Sandoway, which were subsequently taken possession of, by the same forces, without any opposition from the enemy.—*Courier*.

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, December 21.

We learn that the Colombian schooner “La Guayra packet,” captain May, on her passage to La Guayra from Saint Thomas has been captured by a Spanish privateer and condemned in Puerto Rico. Another vessel named the “Regulator” trading between Comana and La Guayra is reported to have been likewise captured by the same privateer. She is stated to be direct from Cadiz; we trust that our vigilance in protecting our coast and commerce, will be in proportion to these revived efforts of the enemy.

Number of Christians.—By a calculation ingeniously made, it is found that, were the inhabitants of the known world divided into thirty parts, nineteen are still possessed by Pagans; six by Jews and Mahometans; two by Christians of the Greek and Eastern Churches, and three by those of the Church of Rome and the Protestant Communion. If this calculation be accurate, Christianity, taken in its largest latitude, bears no greater proportion to the other religions than one to five; and, according to a calculation made in America, and republished in London in 1812, the inhabitants of the world amount to about 800,000,000, and its Christian population to only 200 millions, viz. the Greek and Eastern Churches, thirty millions; the Papists, 10 millions; and the Protestants, seventy millions. The Pagans, are estimated at 461 millions; the Mahometans at 130 millions; and the Jews at nine millions.

December 28.

The Paris *Journal des Debats* of the 24th of October, states on authority of letters from Madrid of the 13th of the same month, that negotiations, instituted by the British Ambassador, respecting the acknowledgment of South American and Mexican Independence, had undoubtedly taken place between that Ambassador and the French, and Russian Envoys, on one part, and the Spanish ministry on the other.—Conferences on the subject were held on the 10th and the two succeeding days, with regard to Mexico particularly, the government of which was reported to have offered a very large sum, and valuable commercial privileges, to Spain, as the price of her acknowledgment. As for the government of Colombia, it is added, her propositions were wholly set aside, because they included no mention of a pecuniary compensation, and the French negotiator seemed anxious about Mexico alone. Nothing is intimated touching the issue of the conferences.

A letter from Paris addressed to a very respectable house in London, holds out a confident expectation that the French Cabinet will be soon able to elaim the honor of having subdued the obstinacy of the Spanish Monarch, on the subject of his ridiculous claims to the sovereignty of the new States of America. It says, that Ferdinand has so far yielded as to consent that the Cabinet of the Tuilleries should sound those States, whether they would

agree to give a pecuniary indemnity to Spain, should he recognize their independence.

We translate the following from the *Constitutional of Paris*:—

“It is declared by the *Bordeaux Memorial*, that the ministry have ordered, by a circular addressed to the commanders of the French forts, that the South American officers in the country, excepting the Columbians, shall be permitted to visit the arsenals, &c. The *Etoile* denies the fact, but the *Memorial* reiterates the assertion; and it appears probable that the ministry have permitted this act of friendliness, without however appearing in it openly.”

(From the *Federal Gazette of Baltimore*.)

A letter from a young gentleman in New York gives the following account of vessels building in that port.

“A few days since I was on board the new and splendid 64 gun ship built for the Colombians—Perhaps a better or more finished ship never floated—The belaying pins are all burnished brass—the comings of the hatches covered with copper; her cabins of superb curled maple and mahogany. She is called the *Bolívar*, and I understand will shortly sail for South America. Three other 64 gun ships are on the stocks, nearly ready for launching, also, one 24 gun ship; and a fourth is soon to be commenced. The old steam ship *Robert Fulton*, has been made into a 24 gun ship and is truly beautiful.—Making a total of seven ships of war in our yards, all for foreign nations.

Accounts from the East Indies received at London on the 19th October, state that peace had been made between the British and the Burman Empire; the submission of the latter was complete.

January 4, 1826.

“It seems pretty well ascertained,” says the *Morning Chronicle of London*, “that General Cruz has received an appointment from the Madrid Government to command a body of forces in America, and that he is about to embark at Bordeaux for Havana. It is therefore presumable that he is about to place himself at the head of the troops which recently left Ferrol; and it is equally so, that some portion of Mexico is his place of destination.”

We hope it has been equally well ascertained, that General Cruz, when he gets to “some portion of Mexico,” will find “some portion” of the Mexicans disposed to send him back again. We wish most sincerely, for the sake of Spain herself, that the Ministers of Ferdinand could be made to comprehend, that it would be just as rational to devise an invasion of the Moon, as it is to dream about the recovery of one inch of ground in South America. It would be a hopeless enterprise, were Spain as powerful as England, in influence, wealth, and naval greatness; nay, we do not think we hazard too bold an assertion, when we say, that could she command the united resources of all Europe, the attempt would ultimately fail. What, then but ridicule, can be felt, at the grave nonsense of Spain, as she is, calculating upon the conquest of twenty millions of people, with some half dozen of unpaid regiments, and hardly as many ships of war that can keep the sea?

The *Quotidienne* of Paris states, that in an article dated Madrid, November 1, it is said, “a great expedition, for the purpose, it is said, of recovering our American Colonies. It is affirmed that the Sovereigns of the Holy Alliance are inclined to favour, with all their power, such a project, and that they would even afford assistance in money. It is certain that in several of our ports great efforts are employed in repairing and building ships of war.”

So far, so good; but we do not see that the consent of England to this notable scheme is mentioned; and without it we are afraid it will never be attempted. This is a small difficulty in the way; especially as England stands pledged, upon obvious principles of sound policy, not to permit any effort to be made for the reconquest of South America, except such as the Mother Country, unaided by foreign assistance, may be able to attempt.

(From the *Journal des Debats* of Paris.)

“What will the Congress of Panama do? Such is the great question of the day?”

“We think that with a little good faith and some positive notions, it is easy to answer this question in a satisfactory manner.

“(The author goes on to say that an intimate federation between the six Republics of Mexico, Guatemala, Colombia, Peru, Chili, and Buenos Ayres, the Empire of Brazil, and the Dictatorial government of Paraguay, is impossible; but they may agree to recognise each other—to guarantee each other's territory—to agree on a free trade with each other, &c.; but he thinks they will never agree on an offensive alliance against Spain, to take Cuba or Porto Rico.)”

Extract of a letter from Chili, dated August 19.—“The Company formed here, who have undertaken to pay the interest on the English Loan, for ten years, out of the produce of the monopoly of certain duties granted them by the Congress, have been buying up bills here lately, to remit to England for the dividends—so that John Bull will begin now to see the colour of our money.”

(Zie Vervolg.)

PHILADELPHIA, DEC. 7

MESSAGE

Of the President of the United States, communicated to the Senate and House of Representatives, at the commencement of the First Session of the Nineteenth Congress.

(Continued from our last)

Fellow Citizens of the Senate and House of Representatives:

Among the powers specifically granted to Congress by the constitution, are those of establishing uniform laws on the subject of bankruptcies throughout the United States; and of providing for organizing, arming, and disciplining the militia and for governing such part of them as may be employed in the service of the United States. The magnitude and complexity of the interests affected by legislation upon these subjects, may account for the fact, that long and often as both of them have occupied the attention, and animated the debates of Congress, no systems have yet been devised for fulfilling to the satisfaction of the community, the duties prescribed by these grants of power. To conciliate the claim of the individual citizen to the enjoyment of personal liberty, with the effective obligation of private contracts, is the difficult problem to be solved by a law of bankruptcy. These are objects of the deepest interest to society; affecting all that is precious in the existence of multitudes of persons, many of them in the classes essentially dependent and helpless; of the age requiring nurture, and of the sex entitled to protection, from the free agency of the parent and the husband. The organization of the militia is yet more indispensable to the liberties of the country. It is only by an effective militia that we can at once enjoy the repose of peace and bid defiance to foreign aggression; it is by the militia that we are constituted an armed nation, standing in perpetual panoply of defence in the presence of all the nations of the earth. To this end, it would be necessary so to shape its organization, as to give it a more united and active energy.—There are laws for establishing an uniform militia throughout the United States, and for arming and equipping its whole body. But it is a body of dislocated members, without the vigour of unity, and having little of uniformity, but the name. To infuse into this most important institution the power of which it is susceptible, and to make it available for the defence of the Union, at the shortest notice, and at the smallest expense of time, of life, and of treasure, are among the benefits to be expected from the persevering deliberations of Congress.

Among the unequivocal indications of our national prosperity, is the flourishing state of our finances. The revenues of the present year, from all their principal sources, will exceed the anticipations of the last. The balance of the treasury, on the 1st of January last, was a little short of two millions of dollars, exclusive of two millions and a half, being the moiety of the loan of five millions, authorized by the act of 26th May, 1824. The receipts into the treasury from the first of January, to the thirtieth of September, exclusive of the other moiety of the same loan, are estimated at 16,500,000 dollars; and it is expected that those of the current quarter will exceed five millions of dollars; forming an aggregate of receipts of nearly twenty-two millions, independent of the loan. The expenditure of the year will not exceed that sum more than two millions. By those expenditures, nearly eight millions of the principal of the public debt have been discharged. More than a million and a half has been devoted to the debt of gratitude to the warriors of the Revolution: a nearly equal sum to the construction of fortifications, and the acquisition of ordnance, and other permanent preparatives of national defence: half a million to the gradual increase of the Navy: an equal sum for the purchases of Territory from the Indians, and payment of annuities to them; and upwards of a million for objects of Internal Improvement authorized by special Acts of the last Congress. If we add to these, four millions of dollars for payment of interest upon the public debt, there remains a sum of about seven millions, which have defrayed the whole expenses of the administration of Government, in its Legislative, Executive, and Judiciary Departments, including the support of the Military and Naval Establishments, and all the occasional contingencies of a Government co-extensive with the Union.

The amount of duties secured on merchandise imported, from the commencement of the year, is about twenty five millions and a half; and that which will accrue during the current quarter, is estimated at five millions and a half: from these thirty one millions, deducting the drawbacks, estimated at less than seven millions, a sum exceeding twenty four millions will constitute the revenue of the year; and will exceed the whole expenditures of the year. The entire amount of public debt remaining due on the first of January next, will be short of eighty one millions of dollars.

By an Act of Congress of the third of March last, a loan of twelve millions of dollars was authorized at four and a half per cent. or an exchange of stock to that amount of four and a half per cent. for a stock of six per cent. to create a fund for extinguishing an equal amount of the public debt, bearing an interest of six per cent. redeemable in 1826. An account of the measures taken to give effect to this Act will be laid before you by the Secretary of the Treasury. As the object which it had in view

has been but partially accomplished, it will be for the consideration of Congress, whether the power with which it clothed the Executive should not be renewed at an early day of the present Session, and under what modification.

The Act of Congress of the 31 of March last, directing the Secretary of the Treasury to subscribe, in the name and for the use of the United States, for one thousand five hundred shares of the capital stock of the Chesapeake and Delaware Canal Company, has been executed by the actual subscription for the amount specified, and such other measures have been adopted by that officer, under the Act, as the fulfilment of its intentions requires. The latest accounts received of this important undertaking, authorize the belief that it is in successful progress.

The payment into the Treasury from proceeds of the sales of the Public Lands, during the present year, were estimated at one million of dollars. The actual receipts of the first two quarters have fallen very little short of that sum; it is not expected that the second half of the year will be equally productive; but the income of the year from that source may now be safely estimated at a million and a half. The act of Congress of the 18th May, 1824 to provide for the extinguishment of the debt due to the United States by the purchasers of public lands, was limited, in its operation of relief to the purchaser, to the 10th of April last. Its effects at the end of the quarter during which it expired, was to reduce the debt from ten to seven millions. By the operation of similar prior laws of relief, from and since that of the second of March, 1821, the debt has been reduced, from upwards of twenty two millions, to ten. It is exceedingly desirable that it should be extinguished altogether; and to facilitate that consummation, I recommend to Congress the revival, for one year more, of the acts of 18th May, 1824, with such provisional modifications as may be necessary to guard the public interests against fraudulent practice in the resale of the relinquished land. The purchasers of public lands are among the most useful of our fellow-citizens, and, since the system of sales for cash alone has been introduced, great indulgence has been justly extended to those who had previously purchased upon credit. The debt which had been contracted under the credit sales, had become unwieldy, and its extinction was alike advantageous to the purchaser and the public. Under the system of sales, matured, as it has been, by experience, and adapted to the exigencies of the times, the lands will continue, as they have become, an abundant source of revenue; and when the pledge of them to the public creditor shall be redeemed by the entire discharge of the national debt, the swelling tide of wealth with which they replenish the common Treasury, may be made to reflow in unobscured streams of improvement from the Atlantic to the Pacific Ocean.

The condition of the various branches of the public service resorting from the Department of War, and their administration during the current year, will be exhibited in the Report from the Secretary of War, and the accompanying documents herewith communicated. The organization and discipline of the army are effective and satisfactory. To counteract the prevalence of desertion among the troops, it has been suggested to withhold from the men a small portion of their monthly pay, until the period of their discharge; and some expedient appears to be necessary, to preserve and maintain among the officers so much of the art of horsemanship as could scarcely fail to be found wanting, on the possible sudden eruption of a war, which should overtake us unprovided with a single corps of cavalry. The Military Academy at West Point, under the restrictions of a severe but parental superintendence, recommends itself more and more to the patronage of the nation; and the number of meritorious officers which it forms and introduces to the public service, furnishes the means of multiplying the undertakings of public improvements to which their acquirements at that institution are peculiarly adapted. The school of artillery practice, established at Fortress Monroe, is well suited to the same purpose, and may need the aid of further legislative provisions to the same end. The reports from the various officers at the head of the administrative branches of the military service, connected with the quartering, clothing, subsistence, health, and pay, of the army, exhibit the assiduous vigilance of those officers in the performance of their respective duties, and the faithful accountability which has pervaded every part of the system.

Our relations with the numerous tribes of aboriginal natives of this country, scattered over its extensive surface, and so dependent even for their existence, upon our power, have been, during the present year, highly interesting. An act of Congress of 25th May 1824 made an appropriation to defray the expenses of making treaties of trade and friendship with the Indian tribes beyond the Mississippi. An Act of 3d March, 1825, authorized treaties to be made with the Indians for their consent to the making of a road from the frontier of Missouri to that of New Mexico. And another Act of the same date provided for defraying the expenses of holding treaties with the Sioux, Chippeways, Menomonees, Sanks, Foxes, &c for the purpose of establishing boundaries, and promoting peace between the said Tribes. The first and the last objects of these Acts have been accomplished; and the second is yet in a process of execution. The treaties which, since the last session of Congress, have been

concluded with the several tribes, will be laid before the Senate for their consideration, conformably to the Constitution. They comprise large and valuable acquisitions of territory; and they secure an adjustment of boundaries, and give pledges of permanent peace between several tribes which had been long waging bloody wars against each other.

On the 12th February last, a treaty was signed at the Indian Springs, between commissioners appointed on the part of the United States, and certain chiefs and individuals of the Creek Nation of Indians, which was received at the seat of government only a few days before the close of the last session of Congress, and of the late Administration. The advice and consent of the Senate was given to it, on the third of March, too late to receive the sanction of the then President of the United States; it was ratified on the 7th of March, under the unsuspecting impression that it had been negotiated in good faith, and in the confidence inspired by the recommendation of the Senate. The subsequent transactions in relation to this treaty, will form the subject of a separate message.

The appropriations made by Congress for public works, as well in the construction of fortifications, as for purposes of internal improvement, as far as they have been expended, have been faithfully applied.—Their progress has been delayed by the want of suitable officers for superintending them. An increase of both the Corps of Engineers, Military and Topographical, was recommended by my predecessor at the last session of Congress. The reasons upon which that recommendation was founded, subsist in all their force, and have acquired additional urgency since that time. It may also be expedient to organize the Topographical Engineers into a corps similar to the establishment of the Corps of Engineers. The Military Academy at West Point will furnish, from the cadets annually graduated there, officers well qualified for carrying this measure into effect.

The Board of Engineers for internal improvement appointed for carrying into execution the Act of Congress of the 30th April, 1824, "to procure the necessary surveys, plans, and estimates, on the subject of roads and canals" have been actively engaged in that service from the close of the last session of Congress. They have completed the surveys necessary for ascertaining the practicability of a canal from the Chesapeake Bay to the Ohio River, and are preparing a full Report on that subject, which, when completed, will be laid before you. The same observation is to be made with regard to the two other objects of national importance, upon which the Board have been occupied; namely, the accomplishment of a National Road from this city to New Orleans, and the practicability of uniting the waters of Lake Memphramog with Connecticut River, and the improvement of the navigation of that River. The surveys have been made, and are nearly completed.—The Report may be expected at an early period during the present session of Congress.

The Acts of Congress of the last session relative to the surveying, marking, or laying out roads in the territories of Florida, Arkansas, and Michigan, from Missouri to Mexico, and for the continuation of the Cumberland road, are, some of them, fully executed, and others in the process of execution. Those for completing or commencing fortifications, have been delayed only so far as the Corps of Engineers has been inadequate to furnish officers for the necessary superintendence of the works. Under the Act confirming the statutes of Virginia and Maryland, incorporating the Chesapeake and Ohio Canal Company, three commissioners on the part of the United States have been appointed for opening books and receiving subscriptions, in concert with a like number of commissioners appointed on the part of each of those states. A meeting of the commissioners has been postponed to await the definitive report of the Board of Engineers. The light houses and monuments for the safety of our commerce and mariners; the works for the security of the Plymouth Beach, and for the preservation of the islands in Boston Harbour, have received the attention required by the laws relating to those objects respectively. The continuation of the Cumberland road, the most important of them all, after surmounting no inconsiderable difficulty in fixing upon the direction of the road, has commenced under the most promising auspices, with the improvements of recent invention in the mode of construction, and with the advantage of a great reduction in the comparative cost of the work.

The operation of the laws relating to revolutionary Pensioners may deserve the renewed consideration of Congress. The act of 18th March 1818, while it made provision for many meritorious and indigent citizens, who had served in the war of Independence, opened a door to numerous abuses and impositions. To remedy this, the act, 1st May, 1820, exacted proofs of absolute indigence, which many really in want, were unable, and all susceptible of that delicacy, which is allied to many virtues, must be deeply reluctant to give. The result has been, that some amongst the least deserving, have been retained, and some in whom the requisites both of worth and want were combined, have been stricken from the list. As the number of these venerable relicts of an age gone by, diminish; as the decays of body, mind and estate of those who survive, must in the common course of nature increase, should not a more liberal portion of indulgence be dealt out to them?

(To be continued.)

VERVOLG

Van de Curacaosche Courant van den 21sten Januarij 1826.

re bepalingen, ten aanzien van het brieven, die met de Koninklijke oorten, tusschen Hellevoetsluis en z, zullen worden verzonden; r getat hebbende op het Koninklijk van den 9den Augustus II, litt. A, zelve onderwerp (resolutie van den Augustus II, no. 42); ien der resolutie van den 4den Maart o. 4, 21 Augustus 1821, litt. N, en II, no. 5 (circulaires no. 112, 162 t goedgevoonden en verstaan, te be- ennen volgt:

1. De meergemelde pakketbooten, de tweede, op 1°. October aan, van Hellevoetsluis zal vertrekken. *Eustatus* en *Suriname* znlende z, zoo zullen er niet alleen brieven *uracao*, maar ook voor *Suriname*, *tatus*, *St Martin* en *Saba*, met de- nnen worden mede gegeven.
2. Ten gevolge van het voren- z, zullen alle brieven, zonder onder- welke voor de Nederlandsche be- n in de West-Indiën zyn bestemd, iddel van de voorschreven pakket- worden geëxpedieerd; terwijl de- liog met bijzondere scheepsgele- en niet meer zal plaats hebben, dan zien van zoodanige brieven, welke slijk uitdrukkelijk mogt verlangen, die wize worden verzonden, door adres den naam van het particuliere z vermelden. In dit laatste geval worden voldaan.
3. Aan de verschillende Postamb- wordt mits dezen te kennen gege- at, ingevolge Zijner Majesteits be- van den 9den Augustus II, litt. A, eptember II, no. 123, het vroeger de port van zestig cents, voor de en- chbrieven, en de zwaardere naar ad- niet zal toepasselijk zyn op de brie- elke, met de voorschreven pakket- worden verzonden of ontvangen, laarvoor, in tegendeel, zal worden een zee-port van één gulden, voor en enkel en brief, en de zwaardere drenant, boven en behalve het ge- binnenlandsche port van de plaats zending tot Hellevoetsluis, of van atste haven tot de plaats van be- ing, voor zoo veel betreft de brieven

uit de West-Indiën, hier te lande aange- bracht wordende.

Art. 4. Voor de berekening van het port der zwaardere brieven, zelfs wat de binnenlandsche taxe betreft, zal worden gevolgd de progressie voor de zeebrieven, vastgesteld by Koninklijk besluit van den 2den Februarij 1818, no. 23, met dien ver- stande nogtans, dat de, by het vorige arti- kel vermeldde, taxe der enkele brieven daarvan den grondslag zal uitmaken; zul- lende de verschillende Postambtenaren zich, by deze berekening, bedienen van de nieuwe tabel van progressie, welke reens dit besluit is gevoegd, en waarin zy het zeepport met het binnenlandsche port, in eene som te zamen genomen, naar mate van het gewigt der brieven, vermeld zullen vinden.

Art. 5. Ten gevolge van het boven aan- gehaalde Koninklijk besluit van den 8sten dezer, no. 23, zal het port der nieuwspa- pieren en andere drukwerken, die, met de meergemelde pakketbooten, zullen worden geëxpedieerd, mits onder losse kruisban- den ingepakt zynde, ten blyke dat daarin niets anders is besloten, hetzelfde zyn, als dat hetwelk by art. 3 van het Koninklijk besluit van den 20sten Junij 1821, no. 35, is bepaald, namelijk veertig cents voor elk pakje, bevattende minder dan vijf vellen, en tien cents voor ieder vel daarenboven; alles in diervoegte als zulks by art. 2 der resolutie van den 22sten Augustus 1821, la. N (circulaire no. 162), breeder is om- schreven.

Art. 6. Het zal aan het publiek vry- staan, de brieven voor de Nederlandsche koloniën in de West-Indiën al of niet tot destinatie te frankeren. In het eerste ge- val zal daarvoor het, by de vorige artikelen vermeldde, zee-en binnenlandsche port wor- den geheven, en door de kantoren van af- zending, onder de gewone frankeringen, verantwoord.—Gedeeltelijke frankeringen, dat is van de plaats van afzending tot Hel- levoetsluis, voor zooveel de correspondentie uit dit Ryk betreft, zullen niet worden aangenomen.

Art. 7. De meergemelde brieven zul- len postdagelyks op het Postkantoor te Hellevoetsluis worden gedirigeerd, en aldaar, voor zoo verre dezelve niet tot destinatie gefrankeerd zyn, worden getaxeerd, te we- ten, die welke van Hellevoetsluis zelve af- komstig zyn, boven het zeepport ad f 1.00,

met vyf cents voor arrondissementsport, en die uit andere plaatsen met het zee-en bin- nenslandsch port te zamen genomen. Inge- volge de nevensgevoegde tabel van progres- sie. De brieven welke, gelyk die van ee- nige buitenlandsche Officiën, tot Hellevoet- sluis mogten zyn gefrankeerd, zullen alleen met het zeepport bezwaard worden.

Art. 8. De Directeur van het Postkan- toor te Hellevoetsluis zal, by den Kom- manderenden Officier van elke zee-ree lig- gende pakketboot, de noodige informatien inwinnen, ten aanzien der Nederlandsche koloniën, welke door denzelfden zullen wor- den bezocht, en waarvoor deze mitsdien afzonderlyke brievenmalen zal kunnen me- denemen. Hy zal zich voorts met den- zelve behoorren te verstaan, ten aanzien van den dag en het uur, waarop de brieven- malen, behoortlyk gesloten, tegen kwitantie van gemelden officier, aan boord zullen moeten worden bezwaard.

Art. 9. De voorschrevene brievenmalen zullen vergezeld zyn van adviesbrieven, waarin het bedrag van het zeepport en van het binnenlandsche port op de brieven, in het binnenlandsche port op de franke- zoodanige depeches gesloten, ieder afzon- derlyk, zal moeten worden vermeld. De Directeur van het Postkantoor te Hellevoet- sluis zal mitsdien verplicht zyn, dit bedrag, zoo wel wat de taxeringen als de franke- ringen betreft, vóór het sluiten der depe- ches, met de meest mogelyke zorgvuldig- heid op te maken, en daarvan aantekening te houden, omdat zulks strekkingen tusschen grondslag voor de afrekeningen tusschen het Departement van Marine en Koloniën en de Post-Administratie.—Tot dat einde zullen twee afschriften der voorschrevene adviesbrieven, met opgave tevens van het getal der brieven, aan deze Administratie worden toegezonden, door den Directeur van het meergemelde kantoor, die daartoe de noodige exemplaren zal ontvangen.

Art. 10. Byaldien het publiek mogt ver- langen eenige brieven naar Noord-of Zuid- Amerika, of andere vreemde volkplantin- gen in de West Indiën, met de voorschre- vene pakketbooten, over *Curacao*, *Surina- me*, of eenige andere Nederlandsche kolo- nie, te verzenden, om van laatstgemelde te worden geëxpedieerd, zullen zoodanige brieven, mits tot aan de Nederlandsche ko- lonie, ingevolge de tegenwoordige resolutie, gefrankeerd, ter verzending op de respec- tieve Postambtenaren worden aangenomen.

Art. 11. De, uit de West-Indische kolo- niën, met de pakketbooten aangebragt wordende brievenmalen zullen, dadelijk na derzelver aankomst, door den Directeur van het Postkantoor te Hellevoetsluis wor- den geopend, en de daarin geslotene brie- ven, na vergelyking tegen de gewone wy- de eerstvolgende post, op de gewone wy- ze worden geëxpedieerd. Byaldien dezel- ze echter, in het geheel niet, of niet be- hoorlyk mogten zyn getaxeerd, zullen de- zelve, voor zoo verre zy niet tot destinatie zyn gefrankeerd, worden bezwaard met het, by de vorige artikelen vastgestelde, port, te weten, de brieven voor Hellevoet- sluis met het zeepport ad f 1.00 en vijf cents voor arrondissements-port, en die voor an- dere plaatsen met het zeepport en de bin- nenslandsche taxe van Hellevoetsluis tot de plaats van bestemming, te zamen genomen, volgens de nevensgevoegde tabel van pro- gressie; terwijl eindelijk de brieven, welke in de koloniën alléén met het zeepport, en dus tot Hellevoetsluis, zullen zyn gefran- keerd, slechts met het binnenlandsche por- to van Hellevoetsluis tot de plaats van des- tinatie zullen moeten worden bezwaard.

Art. 12. Van de, met de pakketbooten, aangebragt wordende brieven, zal geen- premie worden betaald; doch zal de Di- recteur van het Postkantoor te Hellevoet- sluis naauwkeurige aantekening houden van het gezamenlyk bedrag van het zeep- port en van dat der binnenlandsche taxen, ieder afzonderlyk, waarmede die brieven zullen zyn bezwaard, of welke daarop, voor zooveel de frankeringen betreft, in de ko- loniën zullen zyn ontvangen, en eene ge- detailleerde opgave daarvan, zoo mede van het getal der brieven, nevens de oorspron- kelyke koloniale adviesbrieven en de ad- veezen no. 2, waarbij by de zeebrieven aan zyne correspondenten heeft geëxpedie- eerd, aan deze Administratie toezenden.

Art. 13. De meergemelde Directeur zal de, uit de koloniën, by hem aankomen- de depeches, met de eerstverarende pakket- boot, accuseren, en voorts de by hem ont- vangen wordende koloniale accusatien aan de Administratie inzenden.

Art. 14. Al de brieven, welke met de pakketbooten worden verzonden, zoo af- gaande als aankomende, zullen te Hel- levoetsluis worden gestempeld met de wor- den: *West Indiën over Hellevoetsluis*.

Art. 15. De brieven, welke, ingevolge

art. 2 hierboven, op uitdrukkelijk verlan- gen der afzenders, met particuliere scheeps- gelegenheden, naar de West-Indiën mog- ten worden verzonden, of, op die wize, van daar, in eenige zeehaven van dit Ryk worden aangebragt, zullen, by voortdoring, op den tot dus verre gebruikelijken voet worden getaxeerd en behandeld, en mits- dien in geen deele onderwerpen zyn aan de bepalingen der tegenwoordige resolutie.

Art. 16. De navolgende advertentie zal worden geplaatst in de Nederlandsche Staats-Courant en in het *Journal de Bruz- elles*; en een afschrift derzelve zal, aan elk Postkantoor, door de zorg der respective Directeuren worden aangeplakt:

“De staatsraad, Administrateur der Pos- terijen en verdere Middelen van Vervoer, brengt by dezen ter algemeene kennis, dat de Koninklyke pakketbooten op *Cu- racao*, waarvan de tweede op 1°. Octo- ber aanstaande, en die vervolgens van twee tot twee maanden zullen vertrekken, daarenboven bestemd zyn, om *Suriname* en *St. Eustatius* aan te doen, en dat er mitsdien gelegenheid zal zyn, om met dezelve regstreeks, naar al de Neder- landsche bezittingen in de *West-Indiën*, te corresponderen.

“Ook zullen, door middel derzelve pak- ketbooten, brieven naar andere gedeelten van *Amerika* en de *West-Indiën* kunnen worden medegegeven, om, over *Curacao* of *Suriname*, naar de plaats van derzelver bestemming te worden verzonden; doch, in dit laatste geval, zullen die brieven tot aan de Nederlandsche kolonie, waarover dezelve zullen loopen, moeten worden gefrankeerd. De brieven voor de *Nederlandsche bezittingen*, daarentegen, zul- len met of zonder frankering, naar verkie- zing der afzenders, op de Postkantoren kunnen worden bezorgd.”

“De Staatsraad, enz.”

En zal afschrift dezer, met de bylage, worden gezonden, by conductoire missive, aan de Heeren Gouverneurs der Provinciën, alsmede aan de Inspecteurs, Directeurs en Controleurs der Posterijen, tot informa- tie en narigt.

De Staatsraad, Administrateur voor genoemd,

VAN ROJEN.

Kantoren.	Porten.	Kantoren.	Porten.	Kantoren.	Porten.	Kantoren.	Porten.
Bergen	6	GEERTRUIDENBERG	4	Leyden	5	SCHIEDAM	3
Bergen-op-Zoom	3	Genappe	5	Lier	5	Schoonhoven	4
Beveren	5	Gend	5	Lokeren	6	Sittart	6
Beverwyk	4	Gerardsbergen	5	Luik	7	Sneek	7
Binch	6	Goes(Ter)	3	Luxemburg	6	Soignies	6
Bommel	5	Gorcum	4	MAASEIK	5	Spa	6
Bouillon	7	Gouda	3	Maassluis	2	Steenbergen	3
Braine-le-Comte	5	Grave	3	Maastricht	6	THIEL	5
Breda	4	Gravenhage ('s)	5	Marche	6	Thielt	5
Brielle	2	Groningen	3	Marienburg	6	Thienen	5
Brugge	2	HAARLEM	7	Mechelen	5	Tholen	3
Brussel	5	Halle	4	Medenblik	5	Tilburg	4
CHARLEROI	5	Harderwyk	4	Menen	5	Tongeren	6
Chimay	6	Harlingen	5	Meppel	6	Truijen (St.)	5
DELFT	6	Hasselt	7	Middelburg	4	Turnhout	4
Delfzijl	3	Hatterem	5	Monnikendam	5	UTRECHT	6
Dendermonde	7	Heerenveen	5	MAARDEN	5	VENLO	6
Deventer	5	Helder (de)	6	Namen	5	Verviers	5
Diest	5	Helmond	7	Neuschateau	7	Veurne	2
Dinant	5	Helvoetsluis	5	Nicolaas (St.)	5	Vlaardingen	4
Dirksland	6	Henri-Chapelle	6	Nieuwpoort	5	Vlissingen	5
Doesburg	4	Hertogenbosch ('s)	6	Nivelles	5	WAGENINGEN	3
Dokkum	5	Herve	5	Nymegen	5	Willemsstad	7
Doornik	4	Heusden	6	OSTENDE	5	Winschoten	4
Dordrecht	5	Hoei	4	Oudenaarden	6	Woerden	4
EDAM	7	Hoorn	6	PHILIPPEVILLE	6	Woudrichem	5
Eindhoven	5	KAMPEN	5	Purmerend	5	IJPEREN	5
Englihen	6	Kortryk	6	ROERMONDE	5	ZAANDAM	3
Enkhuizen	5	LEERDAM	5	Ronsse	5	Zierikzee	6
Enschede	7	Leeuwarden	4	Rotterdam	3	Zutphen	6
FRANKER	6	Leuven	7	Rozendaal	3	Zwolle	6

KONINKLIJKE PAKKETBOOTEN OP DE WEST-INDIEN.

TABEL VAN DE PROGRESSIE DER PORTEN, voor de brieven welke met voors
 worden verzonden, opgemaakt ingevolge Koninklijk besluit van den 2^{den} Februari
 de progressie van het port der Zeebrieven; en met inachtneming van den maatst
 Koninklijke besluiten van den 9^{den} Augustus 1825, litt. A, en 8 September 1825, N^o.

Enkele brieven beneden de 16 wigjes één Port.			van 16 tot beneden de 24 wigjes 1 1-2 port.	van 24 tot beneden de 32 wigjes 2 porten.	van 32 tot beneden de 40 wigjes 2 1-2 porten.	van 40 tot beneden de 48 wigjes 3 porten.	van 48 tot beneden de 56 wigjes 3 1-2 porten.	van 56 tot beneden de 64 wigjes 4 porten.	van 64 tot beneden de 72 wigjes 4 1-2 porten.	van 72 tot beneden de 80 wigjes 5 porten.	van 80 tot beneden de 96 wigjes 5 1-2 porten.	van 96 tot beneden de 112 wigjes 6 porten.	van 112 tot beneden de 128 wigjes 6 1-2 porten.	van 128 tot beneden 144 wigjes 7 porten.
Zee- port.	Binnenl. port.	Totaal.												
20	"	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140
20	1	21	32	42	53	63	74	84	95	105	116	126	137	147
20	2	22	33	44	55	66	77	88	99	110	121	132	143	154
20	3	23	35	46	58	69	81	92	104	115	127	138	150	161
20	4	24	36	48	60	72	84	96	108	120	132	144	156	168
20	5	25	38	50	63	75	88	100	113	125	138	150	163	175
20	6	26	39	52	65	78	91	104	117	130	143	156	169	182
20	7	27	41	54	68	81	95	108	122	135	149	162	176	189
20	8	28	42	56	70	84	98	112	126	140	154	168	182	196
20	9	29	44	58	73	87	102	116	131	145	160	174	189	203
20	10	30	45	60	75	90	105	120	135	150	165	180	195	210
Enkele brieven beneden de 16 wigjes één Port.			van 224 tot beneden de 256 wigjes 9 porten.	van 256 tot beneden de 288 wigjes 9 1-2 porten.	van 288 tot beneden de 320 wigjes 10 porten.	van 320 tot beneden de 368 wigjes 10 1-2 porten.	van 368 tot beneden de 416 wigjes 11 porten.	van 416 tot beneden de 464 wigjes 11 1-2 porten.	van 464 tot beneden de 512 wigjes 12 porten.	van 512 tot beneden de 576 wigjes 12 1-2 porten.	van 576 tot beneden de 640 wigjes 13 porten.	van 640 tot beneden de 704 wigjes 13 1-2 porten.	van 704 tot beneden de 768 wigjes 14 porten.	van 768 tot beneden 848 wigjes 14 1-2 porten.
Zee- port.	Binnenl. port.	Totaal.												
20	"	20	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290
20	1	21	189	200	210	221	231	242	252	263	273	284	294	305
20	2	22	198	209	220	231	242	253	264	275	286	297	308	319
20	3	23	207	219	230	242	253	265	276	288	299	311	322	334
20	4	24	216	228	240	252	264	276	288	300	312	324	336	348
20	5	25	225	238	250	263	275	288	300	313	325	338	350	363
20	6	26	234	247	260	273	286	299	312	325	338	351	364	377
20	7	27	243	257	270	284	297	311	324	338	351	365	378	392
20	8	28	252	266	280	294	308	322	336	350	364	378	392	406
20	9	29	261	276	290	305	319	334	348	363	377	392	406	421
20	10	30	270	285	300	315	330	345	360	375	390	405	420	435
Enkele brieven beneden de 16 wigjes één Port.			van 1088 tot beneden de 1184 wigjes 16 1-2 porten.	van 1184 tot beneden de 1280 wigjes 17 porten.	van 1280 tot beneden de 1376 wigjes 17 1-2 porten.	van 1376 tot beneden de 1488 wigjes 18 porten.	van 1488 tot beneden de 1600 wigjes 18 1-2 porten.	van 1600 tot beneden de 1760 wigjes 19 porten.	van 1760 tot beneden de 1920 wigjes 19 1-2 porten.	van 1920 tot beneden de 2080 wigjes 20 porten.	van 2080 tot beneden de 2240 wigjes 20 1-2 porten.	van 2240 tot beneden de 2400 wigjes 21 porten.	van 2400 tot beneden de 2560 wigjes 21 1-2 porten.	van 2560 tot beneden 2720 wigjes 22 porten.
Zee- port.	Binnenl. port.	Totaal.												
20	"	20	530	540	550	560	570	580	590	600	610	620	630	640
20	1	21	547	557	568	578	589	599	610	620	631	641	652	662
20	2	22	563	574	585	596	607	618	629	640	651	662	673	684
20	3	23	580	591	603	614	626	637	649	660	672	683	695	706
20	4	24	596	608	620	632	644	656	668	680	692	704	716	728
20	5	25	613	625	638	650	663	675	688	700	713	725	738	750
20	6	26	629	642	655	668	681	694	707	720	733	746	759	772
20	7	27	646	659	673	686	700	713	727	740	754	767	781	794
20	8	28	662	676	690	704	718	732	746	760	774	788	802	816
20	9	29	679	693	708	722	737	751	766	780	795	809	824	838
20	10	30	695	710	725	740	755	770	785	800	815	830	845	860

NOTA. De taxen in deze tabel voorkomende
 zijn getallen, waarvan iedere eenheid vijf
 cents uitmaakt.
 Voor pakketten, zwaarder dan van 3200
 wigjes, zal voor elke 160 wigjes, één
 half port meer worden berekend.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV.

ZATURDAG den 28sten JANUARY, 1826.

N. 4

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm Lee.

Den 20sten January 1826.

NAAR AMSTERDAM,

Zal op primo Maart vertrekken het gekoperde
Nederlandsche Brikschip

MARIA & JACOBA,
Kapitein J. J. BART.

Voor Vragt of Passagie, verwoege men zich
ten Kantore van

TH. JUTTING & ABM. DE VEER, JR.

Fiscaal's Kantoor, den 27sten January 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den
Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk ge-
kwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te
kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden
voor de volgende week te bakken het gewigt
moeten houden 20 oncen voor een Reaal; kon-
nende de Fransche Brooden een once minder
wogen.

Op pæne als by publicatie dd. 16den Maart
1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 20sten January 1826.

BEKENDMAKING.

WY ondergeteekenden geven hierby kennis,
dat wy op den 7den Febrvary d. j. by pu-
blyke opveiling, op zeer aannemelyke voor-
waarde, verkoopen zullen het Huis en Erve
staande en gelegen op Karthagena aan de O-
verzyde dezer Haven in de 4de Wyk onder No.
370, toebehoorende aan den Heer W. van Uyt-
recht, thans te Suriname wonende.

C. L. VAN UYTRECHT, qq.
A. DEVEER, JR. qq.

Mengelingen.

Het volgende fragment over de steden van
Pompeï en Herculanium, is het uittreksel
van eenen brief van eenen opspoorder der
aloudheid, hetwelke te vinden is, in een der
Nederlandsche Tydschriften van 1825.

Herculanium en Pompeï zyn voor de geschie-
denis der Oudheid zuike belangryke voorwer-
pen, dat men, om dezelve wel te bestuderen, er
in moet leven en wonen.

Men heeft veel over Pompeï geschreven, en
men is dikwyls op het dwaalspoor geraakt.
Zoo heeft, by voorbeeld, een geleerde, met na-
me Martorelli, zich gedurende twee jaren be-
zig gehouden, met het schryven van een zeer
groot Werk, waarin hy betoogde, dat de glaa-
ruiten by de Ouden onbekend waren; en veer-
tien dagen nadat hy zynen foliant in het licht
had gegeven, ontdekte men een huis, waar aan
alle vensters glaaruiten waren. Het is echter
waar, dat de Ouden niet veel van schuiframen
of vensters hielden; gemeenlyk kwam het licht
door de deur; maar by de Patriciërs waren er
zeer schoone glaaruiten in de vensters, zoo door-
schoend als ons Boheemsch glas, en in plaats
van onze dwarsbontjes hadden zy koperen sten-
gen, die vry wat freayer stonden.

Een reiziger van veel verstand en begaafd-
heid, die brieven over Morea in het licht heeft
gegeven, alsmede een sental andere reizigers,
staan verwonderd, dat de moderne Oostersche
bouwde volkomen met die van Pompeï over-
eenstemt. By een weinig nadenkens zou die o-
vereenkomst zeer natourlyk schynen. Al de
kanalen zyn uit het Oosten tot ons gekomen,
men kan dit niet genoeg herbelen voor men-
schen, die liefhebbery hebben, om zich te oef-
nen en te bekwaamen.

De opdelvingen gaan met yver en orde voort;

men heeft onlangs eenen nieuwen wyk en voorref-
felyke warme badstoven (thermes) ontdekt.
In een der zalen hebben drie koperen stoelen
van een geheel onbekende gedaante, die ge-
heel onbeschadigd zyn gebleven, byzonder my-
ne aandacht tot zich getrokken. Op een der-
zelve was het gemaakte eener vrouw geplaatst,
welker armen en hals met juweelen bedekt wa-
ren; ook had zy gouden armbanden, waarvan
de gedaante reeds bekend was. Ik heb een
parelsnoer losgemaakt, dat by uitstek kunstig
bewerkt was; ik verzeker u, dat onze heden-
daagsche Juweliers niets zouden kunnen ma-
ken, dat kostelyker en meer naar den smaak
zyn zou.

Het is moeyelyk de verrukking te beschry-
ven, welke men gewaar wordt, wanneer men
die voorwerpen op de plaats zelve, waar zy zoo
vele eeuwen gerust hebben, kan aanraken, voor
dat de begoocheling der zinnen geheel weg is.
Een der vensters was met zeer schoone glaarui-
ten voorzien, hetwelk men onlangs in het Mu-
zeum te Napels heeft geplaatst. Al de juwe-
len zyn by den koning gebragt.

Pompeï is twintig eeuwen onder de aarde be-
graven geweest; volken hebben zynen grond
betreden; zyne gedenkstukken zyn overleid ge-
bleven, en al zyne sieraden onangeroerd. Een
tydgenoot van Augustus, wanneer hy terog
kwam, zou kunnen zeggen: "Heil u, o myn
Vaderland! myn verblyf is het eenigste op Aar-
de, dat zyne gedaante en zelfs de minste voor-
werpen, die my dierbaar waren, heeft behou-
den. Zie hier myne slaappleats, zie daar myne
geliefkoosde antours. Myne schilderyen zien
er nog zoo frisch uit als ten dage toen een be-
kwaam kunstenaar er myne woning mede ver-
sierde. Laat ons de stad eens doorgaan, laat
ons naar den Schouwburg gaan; ik kan de
plaats nog herkennen, waar ik voor de eerste
maal de schoone tooneelstukken van Terentius
en Euripides toejuichte.

Rome is slechts een groot kabinet van zeld-
zaamheden; Pompeï is een levende antiquiteit.

UITTREKSELS VAN ENGELSCHÉ NIEUWSPAPIEREN.

Glasgow, 12den Nov.

Ziekte in Jamaïka.—Er zyn brieven van Ja-
maïka ontvangen loopende tot den 19den Sep-
tember, waaruit wy met leedwezen hebben
gelezen, dat in het laatste jaargetyde, die
vernietende ziekte, nemelyk, de koorts van dat
eiland hetzelfde zwaar bezocht had; zynde de-
zelfde noodlottiger geweest, zoo wel onder de
troepen als onder het volk der schepen, dan in
verscheidene verige jaargetyden. Het volgen-
de is een uittreksel dier brieven:

Port Royal, 19den Sept.—"De woede van
de geete koorts gedurende het jaar is nauwe-
lyks bedaeuder geworden. Het eskader heeft
veel geleden, byzonderlyk de Lively en Pyla-
des; en de troepen zullen, uithoofde derzelve
verliezen, inzonderheid in Spanish Town, van
kwartiëren veranderen. Gedurende de laatst
verloopenen acht maanden is er uit elk regiment,
één uit de vyf als slagtoffer van deze nood-
lottige ziekte gevallen. De officieren zyn bui-
ten alle evenredigheid gestorven. Het 77ste
regiment, dat gescheept ward, van Stony Hill
Barracks naar de Noord kant van het eiland,
had slechts een officier die instaat was, om het-
zelve te geleiden. Kolonel Tornhill, gouver-
neur van fort Charles (Port Royal) overleed op
den 21den dezer, zynde de derde slagtoffer, die
dezen post, in den tyd van tien maanden ge-
kommandeerd had; hy was slechts vyf weken
en drie dagen op het eiland."

"Kapitein Forrest heeft met hem terug ge-

bragt twee zeldzame en kostbare stukken der
oudheid, welke aan hem ten gashanke gegeven
waren, door den gouverneur van Sacrificios
(omtrent Vera Cruz) zynde twee menschelyke
figuren, hebbende de hoogte van tien duimen,
bestaende uit het schoonste, wit doorschynend
marmor, zy zyn gegraven uit eenen oude fortres
of vesting, en zoo men geloofd, dan zy zy, in
de 16de eeuw aldaar begraven geworden, toen
de Spaajarden onder Cortes, te Mexiko geland
waren. Kapitein Forrest heeft mede, eenen
aarden pan uitgebragt, van eenen circulairen
vorm, omtrent 12 duimen dik, welke door de
Indianen opgedolven was; tevens eenen arm-
stoel, zeer keurig bewerkt; men zegt, dat de-
zelve aan Montezuma behoort had."

Wy vernemen dat er orders, van wege de
Lords der admiraliteit naar Jamaïka zyn afge-
vaardigd geworden, vernietigende de order wel-
ke zoo veel vrees onder de kooplieden verwekt
had en bevelende, dat voortaan de kommuni-
kation tusschen Jamaïka en de Zuid Ameri-
kaansche Staten en de Spaansche bezittingen,
door middel van oorlog schepen zullen geregeld
worden, voor de belangen en gemakkelijheid
van de Britsche kooplieden.

Het Spaansche schip Levinia, kwam op den
30sten Augustus te St. Helena, van Manilla
aan, welke plaats hetzelfde op den 19den
Apri lverliet, hebbende aan boord de offi-
cieren van Zyne Katolyke Majesteit's oorlog
schepen de Azia, Constantia en Achilles. Het
oproer des volks van deze schepen en derzelve
overgave aan het Mexikaansche gouvernement
zyn reeds publiek gemaakt. Het schynt dat de
officieren by die gelegenheid eenigen tegenstand
geboden hebben; en dat de kapitein van de A-
zia aan de hand door een sabelhouw is gekwetst
geworden. Zy waren allen in eenen boot gezet
en geland op Gorguira, een der Marsansche ei-
landen, van waar zy naar Manilla overgebragt
waren, door de Engelsche walvischvaarders de
Renard en Supply. Zy zyn thans naar Spanje
vertrokken.

Een brief van Madrid, gedagtoekend 27sten
Oct. meldt dat de Officiële Gazette bevelde
twee besluiten, een wegens de afzetting van M.
Zea en het andere wegens de benoeming van
zynen opvolger de hertog de L'Infantado, aan
wien de eerste zyn portefeuille op den 24sten il.
ten 10 ure s'avonds overleverde, zynde afgezet
geworden op diezelfde avond ten zeven ure.
Ten 8 ure werd hy zeer vriendelyk ontvangen
by den koning en de koninglyke familie en kort
na 10 ure, nam hy den weg naar Madrid, alwaar
hy thans woont.

Londen, Nov. 14.

Frankfort, Nov. 8 — De Gazette van Atha-
nen, welke tot den 6den Sept. loopt, geeft on-
der het hoofd, van Napoli, den 17den Aug. de
volgende merkwaardige beschryving der wyze,
op dewelke de Grieken bezit gekregen hebben,
van het fort Gravosa, (Garabusa) op het eiland
Candia:

"Kapitein Marcellasi kwam heden avond van
Gravosa en brengt de aangezame tyding, dat
ons volk zich meester gemaakt heeft van het
fort, op de volgende wyze: By hante aan-
komst vonden zy drie Turken diep in slaap,
buiten het fort; deze kryggevangeen ge-
nomen zynde, waren verpligt, de Grieken naar
de tent te geleiden, waarin de gouverneur zich
bevond.

"De Grieken dwongen hem, om het teeken
te geven, waarmede hy gewoon is kennis te ge-

IN OP DE WEST-INDIEN.

ER PORTEN, voor de brieven welke met voorschrevene Pakketbooten zullen
 igevolge Koninklijk besluit van den 2^{den} Februari 1818, N°. 23 wat aanbelangt
 eebrieven; en met inachtneming van den maatstaf voor de enkele brieven, bij
 10 Augustus 1825, litt. A, en 8 September 1825, N°. 123, vastgesteld.

van 72 tot beneden de 80 wigpjes 5 porten.	van 80 tot beneden de 96 wigpjes 5 1-2 porten.	van 96 tot beneden de 112 wigpjes 6 porten.	van 112 tot beneden de 128 wigpjes 6 1-2 porten.	van 128 tot beneden de 144 wigpjes 7 porten.	van 144 tot beneden de 160 wigpjes 7 1-2 porten.	van 160 tot beneden de 192 wigpjes 8 porten.	van 192 tot beneden de 224 wigpjes 8 1-2 porten.
100	110	120	130	140	150	160	170
105	116	126	137	147	158	168	179
110	121	132	143	154	165	176	187
115	127	138	150	161	173	184	196
120	132	144	156	168	180	192	204
125	138	150	163	175	188	200	213
130	143	156	169	182	195	208	221
135	149	162	176	189	203	216	230
140	154	168	182	196	210	224	238
145	160	174	189	203	213	222	247
150	165	180	195	210	225	240	255

van 512 tot beneden de 576 wigpjes 12 1-2 porten.	van 576 tot beneden de 640 wigpjes 13 porten.	van 640 tot beneden de 704 wigpjes 13 1-2 porten.	van 704 tot beneden de 768 wigpjes 14 porten.	van 768 tot beneden de 848 wigpjes 14 1-2 porten.	van 848 tot beneden de 928 wigpjes 15 porten.	van 928 tot beneden de 1008 wigpjes 15 1-2 porten.	van 1008 tot beneden de 1088 wigpjes 16 porten.
--	--	--	--	--	--	---	--

The aggregate of receipts of nearly twenty-two millions, independent of the loan. The expenditure of the year will not exceed that sum more than two millions. By those expenditures, nearly eight millions of the principal of the public debt have been discharged. More than a million and a half has been devoted to the debt of gratitude to the warriors of the Revolution: a nearly equal sum to the construction of fortifications, and the acquisition of ordnance, and other permanent preparatives of national defence: half a million to the gradual increase of the Navy: an equal sum for the purchases of Territory from the Indians, and payment of annuities to them: and upwards of a million for objects of Internal Improvement authorized by special Acts of the last Congress. If we add to these, four millions of dollars for payment of interest upon the public debt, there remains a sum of about seven millions, which have defrayed the whole expenses of the administration of Government, in its Legislative, Executive, and Judiciary Departments, including the support of the Military and Naval Establishments, and all the occasional contingencies of a Government so extensive with the Union.

The amount of duties secured on merchandise imported, from the commencement of the year, is about twenty five millions and a half; and that which will accrue during the current quarter, is estimated at five millions and a half: from these thirty one millions, deducting the drawbacks, estimated at less than seven millions, a sum exceeding twenty four millions will constitute the revenue of the year; and will exceed the whole expenditures of the year. The entire amount of public debt remaining due on the first of January next, will be short of eighty one millions of dollars.

By an Act of Congress of the third of March last, a loan of twelve millions of dollars was authorized at four and a half per cent. or an exchange of stock to that amount of four and a half per cent. for a stock of six per cent. to create a fund for extinguishing an equal amount of the public debt, bearing an interest of six per cent. redeemable in 1826. An account of the measures taken to give effect to this Act will be laid before you by the Secretary of the Treasury. As the object which it had in view

small portion of their monthly pay, until the period of their discharge; and some expedient appears to be necessary, to preserve and maintain among the officers so much of the art of horsemanship as could scarcely fail to be found wanting, on the possible sudden eruption of a war, which should overtake us unprovided with a single corps of cavalry. The Military Academy at West Point, under the restrictions of a severe but parental superintendence, recommends itself more and more to the patronage of the nation; and the number of meritorious officers which it forms and introduces to the public service, furnishes the means of multiplying the undertakings of public improvements to which their acquirements at that institution are peculiarly adapted. The school of artillery practice, established at Fortress Monroe, is well suited to the same purpose, and may need the aid of further legislative provisions to the same end. The reports from the various officers at the head of the administrative branches of the military service, connected with the quartering, clothing, subsistence, health, and pay, of the army, exhibit the assiduous vigilance of those officers in the performance of their respective duties, and the faithful accountability which has pervaded every part of the system.

Our relations with the numerous tribes of aboriginal natives of this country, scattered over its extensive surface, and so dependent even for their existence, upon our power, have been, during the present year, highly interesting. An act of Congress of 25th May 1824 made an appropriation to defray the expenses of making treaties of trade and friendship with the Indian tribes beyond the Mississippi. An Act of 3d March, 1825, authorized treaties to be made with the Indians for their consent to the making of a road from the frontier of Missouri to that of New Mexico. And another Act of the same date provided for defraying the expenses of holding treaties with the Sioux, Chippeways, Menomonees, Sauks, Foxes, &c for the purpose of establishing boundaries, and promoting peace between the said Tribes. The first and the last objects of these Acts have been accomplished; and the second is yet in a process of execution. The treaties which, since the last session of Congress, have been

ing or commencing negotiations, have been delayed only so far as the Corps of Engineers has been inadequate to furnish officers for the necessary superintendence of the works. Under the Act confirming the statutes of Virginia and Maryland, incorporating the Chesapeake and Ohio Canal Company, three commissioners on the part of the United States have been appointed for opening books and receiving subscriptions, in concert with a like number of commissioners appointed on the part of each of those states. A meeting of the commissioners has been postponed to await the definitive report of the Board of Engineers. The light houses and monuments for the safety of our commerce and mariners; the works for the security of the Plymouth Beach, and for the preservation of the Islands in Boston Harbour, have received the attention required by the laws relating to those objects respectively. The continuation of the Cumberland road, the most important of them all, after surmounting no inconsiderable difficulty in fixing upon the direction of the road, has commenced under the most promising auspices, with the improvements of recent invention in the mode of construction, and with the advantage of a great reduction in the comparative cost of the work.

The operation of the laws relating to revolutionary Pensioners may deserve the renewed consideration of Congress. The act of 18th March 1818, while it made provision for many meritorious and indigent citizens, who had served in the war of Independence, opened a door to numerous abuses and impositions. To remedy this, the act, 1st May, 1820, exacted proofs of absolute indigence, which many really in want, were unable, and all, susceptible of that delicacy, which is allied to many virtues, must be deeply reluctant to give. The result has been, that some amongst the least deserving, have been retained, and some in whom the requisites both of worth and want were combined, have been stricken from the list. As the number of these venerable relicts of an age gone by, diminish; as the decays of body, mind and estate of those who survive, must in the common course of nature increase, should not a more liberal portion of indulgence be dealt out to them?

(To be continued.)